

הנחיה מס' 11.5 - מחיקת ערעור בגין התחמקות המערער מן הדין	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003	8 יולי 1992; 2 ינואר 1994

11.5 מחיקת ערעור בגין התחמקות המערער מן הדין

1. אירע בעבר שנאשמים הגישו ערעור על פסק דינם, יצאו לחו"ל לתקופה קצובה ברשות בית המשפט, ולא שבו ארצה למועד שמיעת הערעור. למרות זאת, ביקשו באי כוחם של המערערים לקיים את הדיון בערעור בהעדר מרשיהם.
2. ככלל, מדיניות התביעה הינה להתנגד במקרים אלה לקיום הדיון בערעור, ולבקש את מחיקת הערעור, וזאת מכיוון שאי התייצבות צריכה להתפרש כ"זניחת" הערעור על ידי המערער.
3. תשומת הלב מופנית לעניין **אדירים**¹, בו נתקבלה בקשת המדינה למחיקת הערעור עקב "התחמקותו" של המערער מן הדין. בית המשפט קבע, כי מכיוון שהמערער יצא לחו"ל ברשות בית משפט לתקופה קצובה בעוד ערעורו תלוי ועומד, ולא חזר משם זמן רב, ניתן לראותו כמי שזנח את ערעורו, ואין הוא יכול להיחלץ מדין זה רק בכך שהוא מייפה את כוחו של פרקליט להופיע מטעמו. כמו כן, מופנית תשומת הלב לעניין **חסיין**², בו התקבלה עמדה זו של המדינה. יש אפוא להשתמש בהלכה זו כתקדים במקרים דומים, אם יתרחשו.

¹ ע"פ 1465/91 אדירים חברה לבנין ועבודות ציבוריות בע"מ נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.6.1992).

² ע"פ 1903/99 חסיין נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 7.4.2008).